

#8 от 18.05.2021

Уявіть собі, що ваш перший запис у трудовій книжці зроблено ще чорнилом та перовою ручкою? Уявіть, що ти особисто товаришував та тісно співпрацював з чотирма завідувачами кафедри й не один рік, та навіть не п'ять років? Уявили? Як таке можливо? Та чи можливо взагалі?

Так, можливо! Але для цього треба пропрацювати на одній кафедрі протягом 60 років! Можливо, це історичний рекорд для нашого університету. Якщо так, то його встановила інженер першої категорії кафедри хімічної техніки та промислової екології Л. С. Ващенко. Лідія Спиридонівна прийшла працювати на кафедру, яка у ті часи називалася «Механічне обладнання хімічних виробництв» після третього курсу інституту на посаду лаборанта. Далі тільки кар'єрне зростання – старший лаборант, інженер, старший інженер, молодший науковий співробітник, старший науковий співробітник. Вона займалася розробкою та удосконаленням різноманітного обладнання для очищення вихідних газів підприємств від пилу. Буремні дев'яності поховали багато наукових напрямків, тож лідія Спиридонівна перейшла на посаду інженера навчального процесу. Майже тридцять років досвіду на цій посаді – й ось вже три покоління молодих інженерів усіх сусідніх кафедр приходять за порадами до Лідії Спиридонівни. Та що там інженери – навіть декани не цуралися телефонувати, щоб уточнити деякі моменти!

Л. С. Ващенко – це людина-епоха. Уявіть, вона користувалася усіма типами телефонів – від старих дискових до сучасних смартфонів, вона заповнювала додатки до дипломів як чорнилом, так і на сучасних лазерних принтерах. Постійно опановувати нові технології – це рецепт довгої та плідної праці від Лідії Спиридонівни.

Якщо ви намалювали собі в уяві суцільну кар'єристку – то ви схибili. Лідія Спиридонівна повністю реалізувала себе в сімейному житті, виховала доньку, двох онуків та вже має

першого правнука. При цьому декретна відпустка у радянські часи складала всього півроку. Тож було нелегко поєднувати турботи про маленьку дитину та роботу.

Життя вносить свої корективи. Пандемія коронавірусу, яка не вщухає, змусила Лідію Спиридонівну замислитися над питанням безпеки для себе. Зваживши всі «за» та «проти», вона прийняла важке для неї рішення піти на пенсію. Все ж таки нема нагальної потреби наражати себе на небезпеку у віці 80+.

Колектив кафедри ХТПЕ щиро зичить здоров'я, довголіття та спокійних вечорів нашій улюбленій Лідії Спиридонівні та вірить, що вона власноруч приведе правнука вступати до НТУ «ХПІ»!